

Rohaczew, miasto powiatowe, przy kolei Ryg.-Orłowskiej (odnoga Witebsk - Żłobin) położone na prawym brzegu Dniepru, przy szosie Moskiewsko - Warszaw-

skiej. Stacja staków parowych. Mieszkańców 20,836 (podczas spisu ludności w r. 1897 posiadał zaledwie 8,103), a mianowicie: 13,594 żydów, 5,970 prawosławnych, 1,199 katolików i 73 staroobrzędowców. Od czasu wybudowania kolei (w 1902 r.) Roh. znacznie się podniósł. Posiada: Towarzystwo Rolnicze, Bank Wzajemnego Kredytu, Towarzystwo wzajemnej Asekuracji od ognia, Tow. pożyczkowo-oszczędnościowe. Ma szkołę realną (dzięki ofiarności pani Jol-szynowej), z tegoż źródła teatr; dalej szkołę miejską i dwie szkoły elementarne (dla chłopców i dziewcząt) minister. oświa-ty i jedna, cerkiewno - parafjal-na. Kościół katolicki i 2 cerkwie prawosławne.

W okolicy Rohaczewa dużo kurhanów, których zawartość wskazuje na pochodzenie z czasów przedchrześcijańskich. Kroniki wspominają o Roh. pod r. 1142, gdy w. ks. kijowski Wsiewołod oddał R. bratu Igorowi. W w. XIII stanowił już własność Litwy i należał do dzielnicy Dowmonda syna Erdźwiłła.

W powiecie kościołów katolickich 4: w Rohaczewie, Czezersku, Antuszach i Luszewie (filjalny), parafji prawosławnych 50. Sporo zaścianków szlachty („okolic“), szczególnie w parafji czezerskiej i około Antusz. Szlachta mówi najbieglej po białorusku, w wielu miejscach zaczynano mówić po rosyjsku, od lat paru jednak chętniej używają mowy polskiej. Znaczna ilość większych posiadłości ziemskich w rękach polskich. Głównym zajęciem ludności jest rolnictwo. Sporo gorzelni, są kroch-

malnie. Dużo ogrodów owocowych. Handel zbożem, materiałami leśnymi, owocami i masłem.